

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ

SPECIÁL

DANIEL DRAHOKOUPIL

NAVRÁTILEC S KYTAROU

MLÁDEŽ

DĚTSKÝ FOTBALOVÝ POHÁR 2022

SLAVNÁ JMÉNA

TEN, KTERÝ SE STARÁ O LEDECKOU

JARO 2022 | ZDARMA

2221

CHCI PÍSKAT

**TVÉ OBLÍBENÉ
DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ?**

STAŇ SE ROZHODČÍM NA CHCIPISKAT.CZ

str. 2-7

OSOBNOST

TRENÉR DANIEL DRAHOKOUPIL PO NÁVRATU NA ZLIČÍN SLIBUJE KONCERT

str. 10-11

MLÁDEŽSTOPER MATYÁŠ CARVAN
ZE SLOVANU BOHNICE

str. 14-15

LIDÉ Z PFSUSMĚVAVÁ VLADIMÍRA ŠEBKOVÁ
A JEJÍ ROLE NA SVAZU

str. 20-21

ROLEV CHOLUPICÍCH MAJÍ
ŽENU NETUŠENÝCH MOŽNOSTÍ

str. 22-24

SLAVNÁ JMÉNAVIKTOR VALTA. TEN, KTERÝ SE
STARÁ O ESTER LEDECKOU**EDITORIAL**

Milí čtenáři,

přiznám se, že po změně periodicity našeho časopisu z měsíčníku na čtvrtletník jsme se všichni dostali do velmi volného tempa. To ovšem neznamená, že bychom cokoli šidili nebo by mělo být jakkoliv upozaděno.

Mnohem důležitější však bude to, v jakém tempu se představí jednotlivé kluby a týmy v jarní části v měsících, které už by nemusely konečně být ovlivněny covidem. Dukla JM si to s Újezdem Praha 4 rozdává o titul pražských šampionů, Tempo si bude chtít co nejdříve zajistit vstupenku mezi smetánku hlavního města a o hodně půjde ve všech ostatních soutěžích.

A když ne postup nebo jiné dílčí úspěchy, bude na místě užívat si tu možnost opět po delší době bez omezení sportovat, což platí zejména pro děti, jejichž vášeň pro fotbal je potřeba neustále prohlubovat.

Na závěr snad i trochu stylově: dobré tempo všem! A hezké čtení!

LUKÁŠ VRKOČ
vedoucí redaktor

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK XII. – JARO 2022 | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Široká 56/10, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz
VEDOUcí REDAKTOR: Lukáš Vrkoč | SPOLUPRACOVNÍCI: Jan Gruber, Pavel Jiřík st., Soňa Charvátová, Martin Rohr, Michal Štucaur, Radim Trusina
GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a. s., U Pekařky 484/1 a, 180 00 Praha 8 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5 500 ks.
ISSN 1805-2541

FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: Pavel Jiřík st.

PARTNER MLÁDEŽE:

ZA 50 BODŮ KONCERT OD CVOKA

JAKO HRÁČ MÁ PĚT TITULŮ SE SPARTOU, KOPAL PROTI REALU MADRID I BARCELONĚ A UČIL SE ŘEMESLU OD TRENERSKÉHO GÉNIA VÁCLAVA JEŽKA. V ZIMĚ SE DANIEL DRAHOKOUPIL VRÁTIL NA ZLIČÍN.

Staronový kouč Zlíčina Daniel Drahokoupil.

Už zvažoval, že se poptá po práci v krušovickém pivovaru, k jehož branám to má z domu nějakých 200 metrů. Jenže pak nečekaně na telefonu pípla zpráva od starého známého z někdejšího angažmá na Zlíčíně, že prý jestli by se nemohli potkat. A DANIEL DRAHOKOUPIL bez váhání vyťukal: „Kdykoliv.“ A tak už za pár dnů za ním do Krušovic přijeli předseda oddílu Milan Šmíd a sekretář Marek Müller, dali si kafe, řekli si představy o angažmá a „víceméně se hned domluvili,“ říká sám Drahokoupil.

A byť se tvrdí, že dvakrát do stejné řeky nevstoupíš, tak on se v prosinci vrátil na Zlíčín, kde už v minulosti tři roky (2008–11) působil. Tehdy první rok mančaft se štěstím zachránil v přeboru, druhý rok uhrál v té době rekordních 50 bodů a ve třetí sezoně si to s týmem slavně nakráčel do divize. Jenže po bídném podzimu, kdy sám dvakrát nabízel rezignaci, byl nakonec na jaře odvolán. „Přebor a divize je velký rozdíl. Musíte být připravení a hlavně si zvyknout, že už nebudete jen a jen vyhrávat,“ vzpomíná Drahokoupil.

Možná se právě mezi přeborem a divizí skrývá ten největší skok napříč fotbalovými soutěžemi a ne každý ho ustojí.

Ted' ale Drahokoupil přišel především s jasným úkolem, aby přebor se Zlíčínem zachránil. Ten sice zatím drží relativně poklidné desáté místo, má 23 bodů i vyrovnané skóre 39:39, přičemž kvarteto nejhorších je mu poměrně vzdáleno, přesto vedení klubu

po podzimu sáhlo k nečekané trenérské výměně a odvolalo Miroslava Vašutu, který tu čtyři roky působil. Však i Drahokoupil přiznává, že také pro něj byla celá výměna překvapením.

Když ale v prosinci poprvé vešel do kabiny, kde z jeho někdejší party už zůstala jen dvojice Ivan Merta a Lukáš Žák, v úvodní řeči hráčům řekl, že pod ním to bude „o tvrdé práci. A že bude rád, když uhrají co nejvíc bodů.“

KONCERT JAKO ODMĚNA PRO HRÁČE

Kolik to je? Drahokoupil hned vypálí číslovku 50. „Když je udělají, budou odměny a taky vezmu kytaru a udělám jim aspoň hodinový koncert. Ať mají motivaci.“

Zlí jazykové by mohli říct, že hrající a zpívající trenér je pro jejich svěřence spíš za trest, jenže Drahokoupil není žádným amatérem ze superstarové „hvězdné pěchoty“. Hraje téměř celý život na piano a kytaru, s kamarády dokonce obráží svatby, různé oslavy a akce, na nichž vystupují. Do jejich repertoáru patří hlavně country, Drahokoupil pak miluje songy od Michala Tučného, Jarka Nohavici a klasické trampské fláky. Zvládně prý až 500 písniček.

Ač tu a tam najdete nějakého sportovce, který u hudby relaxuje a umí hrát na hudební nástroj, tak mezi fotbalisty je Drahokoupil velkou výjimkou, zvláště přidáte-li fakt, že také veřejně vystupuje. A lehce předělanými slovy z textu jeho oblíbeného Michala Tučného by se dalo napsat: „I když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou fešáků a nikdo vlastně neví, co jsem zač. Mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší, že mu vlastně zpívá fotbalový mistr.“

„Když kluci udělají za sezonu 50 bodů, budou odměny a taky vezmu kytaru a udělám jim aspoň hodinový koncert. Ať mají motivaci.“

Jak říká, patří ještě ke generaci, která k ohni brávala kytaru a zpěv považovala za samozřejmost táborových potlachů. A kdybyste náhodou chtěli někdy vyrazit na jejich koncert, tak se ptejte, jestli tu nehrají Cvoci.

Ne, nebude v tom nic urážlivého, protože tak se jejich partička skutečně jmenuje. „Jsme tři a vypadáme jako cvoci,“ vysvětluje s úsměvem název. Říká, že na piano i kytaru sice ne cvičí úplně denně, ale zato klidně vydrží hrát šest až osm hodin v kuse.

Ano, povětšinou Drahokoupil totiž zůstává ve fotbalové anonymitě a publikum netuší, kdo se vlastně za mikrofonem skrývá.

Přitom má úchvatný profesní životopis, v němž se vyjímá pět československých titulů se Spartou z 80. let. Byl součástí výjimečné generace, kolem sebe měl reprezentanty a hráčská esa, jako byli Ivan Hašek, Jozef Chovanec, Václav Němeček, Jan Berger, František Straka, Stanislav Gríga, Jan Stejskal, Július Bielek, Tomáš Skuhřavý či Horst Siegl.

Řekli byste, že zličínský trenér dokáže pobavit obecenstvo i jako muzikant?

„To všechno byli výborní hráči, od kterých jsem se učil. Byly to i veliké osobnosti, takže v kabině panoval absolutní pořádek. Jako fotbalista jsem žádný velký hráč, žádný velký talent nikdy nebyl. Byl jsem typ, který na sobě poctivě pracoval. Všechno jsem dělal s velkou vervou. Trénoval jsem dvakrát tolik, co ostatní hráči. Jen díky tomu jsem se dostal tam, kde jsem byl, ačkoli jsem nebyl nikdy velká hvězda. Stejnou filozofii preferuji i jako trenér.“

Jako kluk přitom dělal na slušné úrovni tři sporty. Stejně jako táta byl atletem a velmi solidně běhal sprinty, hrával také volejbal, nicméně když se z Březnice u Příbramí dostal nejprve do výběru Středočeského kraje a v osmnácti i do mládežnické reprezentace Československa, byl fotbal jasnou volbou. A odsud už to byl jen krok do Sparty.

Zažil také velké evropské zápasy, třeba když v sezoně 1983–84 spar-

tané vyřadili v Poháru UEFA Real Madrid. Na Letné se tehdy oficiálně mačkalo 42 tisíc diváků, leč ve skutečnosti jich bylo ještě víc. Sparta vyhrála 3:2 a Drahekoupil vletěl na plac v 72. minutě nezvykle na hrotu útoku. V odvetě přišlo na Santiago Bernabéu rovnou 90 tisíc Španělů, i tak to parta z Československa po remíze 1:1 zvládla. „Zápas u nich,“ nadechne se při vzpomínce Drahekoupil a po chvíli jen dořekne, „to bylo něco!“

Je to vlastně výstižné hodnocení, jen něco současného kouče Zličína lehce mrzí – že tehdy ještě nebylo ve zvyku si vyměňovat dresy.

Byla to tenkrát od Sparty senzace a její jízda pokračovala dál, když následně ještě vyřadila Lodž a Watford, aby pak smolně vypadla ve čtvrtfinále s Hajdukem Split po nešťastné brance ze 119. minuty prodloužení, kdy už všichni očekávali penaltový rozstřel. O dva roky později

si pak letenský tým včetně Drahekoupila stříhl zápas proti Barceloně a on si zakopal i na slavném Camp Nou (1:1). Poznal také slávu a výhody, které za dob socialismu známým sportovcům patřily. „Šel jsem do krámu a všude mi otevírali dveře, protože jsem byl fotbalista ze Sparty. Když jsem potřeboval banány, tak pro mě byly. Měl jsem to, co normální lidé ne,“ vzpomíná Drahekoupil.

UČIL SE OD TRENÉRSKÝCH VELIKÁNŮ

Zdá se to – zvlášť při současném spartánském trápení – dnes už jen sci-fi a hodně zapomenutá historie, leč v 80. letech předešlím díky trenérskému géniovi Václavu Ježkovi patřil Spartě zaslouženě přívlastek železná. V letech 1984 až 1991 získala vyjma roku 1986 a historickému triumfu Vítkovic všechny ligové tituly, přidala i triumfy v pohárech. „Pan Ježek byl výborný, fenomenální trenér.

Když jsme hráli pohár někde v cizině, dělal perfektní přípravu, měl vymakané taktické věci pro mančaft. Od něj jsem se učil, stejně jako od Jarabinského či Uhrina, které jsem ve Spartě zažil,“ vypráví Drahekoupil.

Nebyl sám, kdo čerpal. Vždyt z drtivé většiny výše zmíněných spoluhráčů, k nimž se sluší přidat třeba i Michala Bílka či Vítězslava Lavičku, vyrostli velcí trenéři, kteří to dotáhli až do reprezentace. „Jsme Ježkovy děti,“ říká Drahekoupil.

A ač to možná mnohé překvapí, tak k národňáku to trenérsky dotáhl i on. Ale postupně.

Hráčskou kariéru končil poněkud vynuceně v Českých Budějovicích, kde ho následně k trenérskému řemeslu hned zlákal Jindřich Dejmal. Vedl B-tým a v říjnu 1992 mu dal Dejmal nečekaný úkol. „Potřebuju vědět všechno o Bohemce.“ A tak Drahekoupil vyrazil sledovat domácí zápas Bohemians, ➤

KDO JE DANIEL DRAHEKOUPIL

Narodil se 7. září 1962. V 1. fotbalové lize debutoval dva týdny před svými 19. narozeninami, když ho do základní sestavy Sparty proti Brnu zařadil kouč Dušan Uhrin. Jen pro zajímavost: tehdejší brněnský trenérem byl Karel Brückner. V nejvyšší soutěži pak Drahekoupil odehrál 178 utkání, dal sedm branek. Se Spartou se stal pětkrát československým mistrem a nastoupil i do 12 zápasů Poháru UEFA. V lize kromě Sparty působil ještě v Dukle a Českých Budějovicích, kam přestoupil, když po návratu z vojny jeho pozici obsadil Jiří Novotný. Právě na jihu Čech začal s trenérskou kariérou, ve které častokrát působil v roli pozorovatele. Zároveň byl i asistentem u ligových mužstev, koučoval záložní tým Sparty a celky z nižších soutěží (Tábor, Kladno, Karlovy Vary, Admira). Teď se po 11 letech vrátil do Zličína, který v minulosti vytáhl z přeboru do divize. Vystudoval FTVS. Je rozvedený, má dvě děti (dceru Lucii a syna Daniela). Jeho neteří je jedna z nejlepších českých volejbalistek Helena Havelková.

Na Zličíně je Drahokoupil ve svém živlu...

... a to šel málem pracovat do pivovaru.

protože pražský klub byl hned v následujícím kole budějovickým sokem. Na jih Čech se vrátil se štosem analytických poznatků a nakonec z toho pro Budějovice bylo vítězství 1:0. „Klaplo to, tak řekli: Dělej to dál.“

A tak si v průběhu let zvyšoval kredit, stal se v rozvíjejícím se oboru pozorovatelů uznávanou personou, a když se jeho někdejší spoluhráči Chovanec, Lavička, Hašek či Bílek stávali tre-

néry na Spartě, najali ho právě pro sledování hry soupeře. A za vlády Jozefa Chovance a Michala Bílka to dotáhl až do reprezentace. Osobně byl i na Euru 2000, kde pro Chovance skautoval tým Francie. „To bylo nejméně a nejkrásnější časy. Pracoval jsem pro bývalé spoluhráče a dělal pro ně maximum,“ vzpomíná.

Dnes už všechny zápasy najdete on-line, je lehké si je stáhnout do

počítače, sestřihat a vybrat klíčové momenty. Drahokoupil začínal v době, kdy i video bylo v ligových klubech přepych, a tak se všechno muselo objezdit. Měnil se ve špiona, někdy i utajovaného, který v hledišti do papíru psal – jak sám říká polopatě – poznámky, zakresloval standardní situace soupeře a především hledal klíč, jak soka porazit. „Nejdůležitějším bodem bylo, jak vyhrát a co pro to mu-

síme udělat. Sbíral jsem souhrnné informace, vypracovával analýzy. Muselo se udělat všechno pro vítězství,“ popisuje Drahokoupil.

Když zápas skončil, on sedl do auta či letadla, šlo-li o mezinárodní zápas, a doma pak hlavním trenérům předával zprávy i postřehy, jak nad protivníkem uspět. „Všechny zápasy, které jsem dělal, klaply,“ řekne jasně. „Dělal jsem to jako jeden z prvních v repub-

INZERCE

PROJEKTY MLÁDEŽE

DĚTSKÝ
FOTBALOVÝ
POHÁR

Neberte
nám naši
hru

mujprvniklub.cz

TOUR DE CLUB

FOTBAL
PRO ŽIVOT

HRAJ ZDRAVÝ

FOTBALOVÉ
BESEDY

PRA
PRA
PRA
PRA

PARTNER
MLÁDEŽE

„Šel jsem do krámu a všude mi otvírali dveře, protože jsem byl fotbalista ze Sparty. Když jsem potřeboval banány, tak pro mě byly. Měl jsem to, co normální lidi ne.“

NEČEKANÝ „VYHAZOV“

Měl schůzku s předsedou klubu a trenér Miroslav Vašut myslel, že si na ní zhodnotí podzimní vystoupení Zličína i představy do jarní části. Místo toho ale přišlo nečekané odvolání. „Bylo mi oznámeno, že výbor oddílu kopané mě odvolal z pozice trenéra mužů,“ vzpomínal krátce po vyhozovu trenér pro fotbalpraha.cz. „Vůbec jsem to nečekal a podle všeho to nečekala ani většina hráčů. Důvod mi sdělil předseda klubu. Někteří hráči mě zkrátka poslouchali méně.“ Když se Vašut přišel s hráči rozloučit do kabiny, na důkaz poděkování mu začali minutu spontánně tleskat. „Tak, jak zpíval Miro Žbirka ve své písni – Čo bolí, to prebolí... Věřím, že i mě to brzy přebolí.“

lice. Mohu hrdě říct, že pozorování soupeře, vyhledávání jeho slabin byla moje odborná přednost.“

SUNDEJ SI TU SLAVISTICKOU SOUPRAVU

Zároveň to nebyla každodenní práce, a tak mohl Drahokoupil bez potíží roli pozorovatele skloubit s trenérinou v nižších fotbalových patrech. Jeho angažmá na Zličíně se právě překrývá s obdobím ve Spartě a u reprezentace, později vedl Kladno v ČFL,

pražskou Admiru i třeba tým Tuchovic ve středočeském přeboru. Působil ale i v Karlových Varech, kde byl šéfem sportovního střediska mládeže. „Měl jsem na starosti celou mládež, školil jsem trenéry a chvíli vypomáhal i u chlapů v ČFL,“ popisuje trenér. Karlovarský klub je Slavia, má stejné logo jako její pražská sestra (kde mimochodem Drahokoupil působil osm měsíců coby asistent Pavla Tobiáše), což pro kovaného spartčana byla poněkud zapeklitá věc.

„Jsem spartán tělem i duší. Ale vzpomínám si na jednu veselou příhodu, jak jsem jel za známými do Frymburku, kde jsou samí kovaní spartáni, a měl na sobě klubovou soupravu Varů. Když jsem za nimi přijel, tak to vypadalo, že mě budou chtít vyhnat. Takže mi nakonec půjčili svetr a v něm jsem tam celou dobu chodil,“ říká s úsměvem.

A byť se loni na podzim jako záskok na dva zápasy mihl i u trápícího se divizního Rakovníka, tak právě an-

gažmá ve Varech mu svým způsobem otevřelo dveře zpět na Zličín. Když tu hledali nového kouče, sondařoval Marek Müller u svých známých ve Varech, jak byli s Drahokoupilem spokojeni. „A ve Varech si ho hodně chválili,“ říká.

A tak právě letos šedesátiletý kouč byl první volbou místo odvolaného Vašuta. Angažmá ho lákalo i z toho důvodu, že leccos se ve Zličíně oproti jeho předchozímu působení změnilo a posunulo kupředu. „Co před 13 lety nefungovalo, teď funguje. Cítím z klubu i kluků, které mám v šatně, velký potenciál.“

Klub loni na jaře vybudoval nové zavlazňovací trávnicku, celý areál prokoukl, dorostla generace dětí, která vyrůstala v nedalekém developer-ském projektu naproti nákupnímu centru. I proto A-tým po pádu do I. A třídy a následném postupu zpět chce být pevnou součástí přeboru. Drahokoupil má k tomu pomoci, byť je zatím s vedením domluvený na smlouvě jen do konce sezony. Nic

Srdce patří Zlíčínu, o tom není třeba diskutovat.

méně nastoupil rázně, klade důraz na kvalitu tréninků, coby „Ježkovo dítě“ nechce slevovat z požadavků, které měl i na svých předchozích štacích. „V zimě jsem vyhodil tři starší hráče, kteří nechtěli trénovat. Každý to nevezme, ale těch 15 kluků, kteří tady jsou, trénovat chtějí a chtějí se zlepšovat, to je pro každého trenéra důležité,“ říká Drahokoupil. Hned úvodní jarní kolo Pražská teplárenská přeboru mohlo leccos ukázat (hrálo se po uzávěrce – pozn. red.) a možná i nasměrovat tým

k tomu, aby se v červnu dočkal Dra-hokoupilova koncertu. Zlíčín hrál v Radotíně, který byl v tabulce jen dva body za ním a případná výhra mu mohla zajistit si ještě větší polštář na sestupové příčce. „Úkol je jasný, když z přeboru sestupují čtyři týmy, tak je cílem záchrana. Traduje se, že o záchranu klidně hraje deset týmů. My chceme pokračovat v roz-dělané práci, stabilizovat kádr,“ říká Müller z vedení klubu. A Drahokoupil jen odpoví: „Uděláme pro to maximum.“ ■

JEŽKOVY DĚTI

Jako trenér je Václav Ježek podepsán pod titulem mistrů Evropy z roku 1976, má i šest ligových triumfů se Spartou a rovněž vyhrál anketu o nejlepšího českého fotbalového trenéra 20. století. Ale především ze spartánské party, již v 80. letech vedl, vyrostla řada špičkových trenérů a velkých fotbalových osobností, které na jeho práci navazují. Až do reprezentace do dotáhl Jozef Chovanec, František Straka, Ivan Hašek či Michal Bílek. Úspěšnými kouči byli a jsou Vítězslav Lavička, Stanislav Griga.

ROČNÍK DĚTSKÉHO FOTBALOVÉHO POHÁRU

Pražský fotbalový svaz
za podpory Magistrátu hl. města
Prahy a Městské části Prahy 1
s radostí oznamuje, že opět
pořádá populární dětský
fotbalový turnaj pro žáky
a žákyně I. a II. tříd základních
škol - Dětský fotbalový pohár.

Již podvanácté se tak mohou díky
Dětskému fotbalovému poháru, který
se řadí mezi největší halové turnaje
pro žáky a žákyně I. a II. tříd, stovky
malých fotbalistů a fotbalistek těšit
na zábavu a potěšení plynoucí z fotbalu,
které si budou moci dosyta užít společně
se svými kamarády.

**KDY SE
POHÁR
KONÁ?**

**Základní kola
startují v úterý
29. března**

Celkem je naplánováno osm základních
kol, **čtyři semifinále** a jedno **velkolepé
finále**, které se odehraje **ve středu
27. dubna**.

**KDE SE
POHÁR
KONÁ?**

V pražských sportovních halách
a tělocvičnách. Letošní rok se
Dětský fotbalový pohár odehraje
v těchto halách:

Jedenáctka VS
Mírového hnutí
Praha 4

Exe Sport Arena
Gončarenkova 1003/29
Praha 4

ZŠ Vinoř
Prachovická 340
Praha 9

Motorlet Praha
Radlická 298/105
Praha 5

ZŠ Petřiny JIH
Šantrochova 1800/2
Praha 6

CO OBDRŽÍ DĚTI ZA ÚČAST?

- Každé dítě si z turnaje odnese kromě zážitků
také **medaili** a drobné **dárkové předměty**.
- Každý tým obdrží **fotbalový míč**
velikosti 3 a **diplom**.
- Pro nejlepší týmy budou navíc
připraveny **poháry**.

**DĚTSKÝ
FOTBALOVÝ
POHÁR**

www.fotbalpraha.cz

PARTNER MLÁDEŽE

McDonald's Cup je zpátky!

23. ročník oblíbeného fotbalového turnaje
pro první stupeň základních škol je konečně tady!

Zažij zase radost z fotbalu!

McDonaldsCup.cz

Z BRÁNY DOPŘEDU A ZASE ZPÁTKY

STARŠÍ ŽÁK SLOVANU BOHNICE MATYÁŠ CARVAN SI NA HŘIŠTI VYZKOUŠEL VÍCE POSTŮ

TJ Slovan Bohnice se pyšní širokou mládežnickou základnou, zaplněnou má všechny věkové kategorie. Počty dětí v klubu se rozrůstají i díky tomu, že od podzimu 2019 je v areálu místo tréninkového plácku parádní hřiště s umělou trávou. Jedním z klubové líčny je i patnáctiletý stoper MATYÁŠ CARVAN. S fotbalem začínal v bráně, pak se přesunul do útoku a nakonec zakotvil v obraně. A daří se mu v ní. Právě i díky tomu, že tu může prodat zkušenosti, které nabral na jiných postech.

S fotbalem začínal v Bohnicích, odkud pochází, v devíti letech. Tenkrát ještě jako brankář. „To proto, že moje kopací technika nebyla nejlepší,“ přiznává s úsměvem. „Ale v bráně mě to přestalo bavit. Až tak, že jsem dokonce přemýš-

lel, že s fotbalem úplně skončím,“ vybavuje si. „Jenže pak přišel zápas s Dolními Chabry, trenér mě dal do útoku a mně se to tam fakt povedlo. Měl jsem, tuším, dvě asistence a vybojoval jsem penaltu. A u fotbalu jsem zůstal.“

Z hrotu se postupem času přesunul do obrany a právě skutečnost, že si vyzkoušel víc pozic, mu podle jeho trenéra Jaroslava Čuby jde k duhu. „Víš, co který post vyžaduje. Hodně vidět je to obzvláště teď, když hraje stopera. Umí dobře komunikovat a pracovat s gólmánem. Dá se říct, že Matyáš je univerzální hráč. I proto, že si zkušenosti z každého postu přenáší na ten další,“ všímá si.

Těch během krátké kariéry poznal Matyáš Carvan řadu. „Každý mi toho hodně dal. V začátcích to byl Honza

Pšenčík, bez něj bych v bráně nestál za nic. Cestu mi ukázal třeba i Lukáš Valenta, ale mohl bych jmenovat vlastně všechny, vždy jsem na ně měl štěstí.“ Stejně je to prý i se spoluhráči. „Ve Slovanu teď máme hodně dobrou partu. Kluků, se kterými si rozumíme, je hodně. Za všechny bych jmenoval Bruna Dědka, Štěpána Mičana, Tomáše Seidla, Tomáše Koďouska, Lukáše Peřinku...“

Že kolektiv na Slovanu funguje, potvrzuje i kouč. „Kluci mají chuť na sobě pracovat, což nás tre-

Matyáš začínal jako brankář.

ROZSTŘEL

SPARTA nebo SLAVIA

SPARTA

RONALDO nebo MESSI

MESSI

ÚTOČIT nebo BRÁNIT

BRÁNIT

BLONDÝNY nebo BRUNETY

BRUNETY

PREMIER LEAGUE nebo BUNDESLIGA

PREMIER LEAGUE

Na klubové mikině má Carvan síce gólmanskou jedničku, to ale už neplatí. Hraje stopera.

néry ohromně nabíjí. A jakmile hráč opravdu chce trénovat a zlepšovat se, výsledky jsou na hřišti vidět," vypráví. „Je to velmi dobrý ročník. I když to tak možná zpočátku nevypadalo, kluci se dali dohromady a fungují perfektně jako tým.“

Když má Matyáš Carvan hovořit o cílech, které si před sebe klade, jmenuje ty krátkodobé. „Vyhrávat každý zápas, držet čistá konta, dávat góly,“ vyjmenovává mladík, který na Bohonice nedá dopustit. „Je to můj první klub, takže hodnotu pro mě bude mít

vždy. Navíc tu hrál i můj mladší brácha, který pak přestoupil do Viktorky Žižkov. I kdybych někdy v budoucnu třeba hrál fotbal jinde, rád bych se jednou do Slovanu vrátil.“

DOTAZNÍK

■ Nejlepší trenér:

Mikel Arteta. Líbí se mi jeho příběh, sám za Arsenal hrál, pak dělal asistenta Pepu Guardioli v Manchesteru City. Když začínal v Arsenalu jako hlavní trenér, málokdo mu věřil. A teď bojuje o top čtyřku, o Ligu mistrů.

■ Fotbalový vzor:

Lionel Messi. I na něm se mi líbí jeho příběh, kam až to kluk z chudé rodiny dotáhl.

■ Oblíbený klub:

Arsenal. A v Česku mám nejbliž asi ke Spartě.

■ Neoblíbený klub:

Moc nemusím Slavii. A v Anglii Tottenham.

■ Jaký nejlepší zápas kdy viděl:

Z poslední doby zápas Arsenalu proti Wolves. Arsenal od začátku prohrával po hrubce stopera a celý zápas musel

tlačit, aby to otočil. A na konci se mu to povedlo, vyhrál 2:1.

■ Nejlepší relax a odpočinek:

Po zápase nebo tréninku si rád vlezu do teplé vany. A odpočinu si u Playstationu.

■ Oblíbené jídlo:

Smažák.

■ Oblíbená hudba:

Poslouchám vesměs všechno.

■ Oblíbený film:

Mám rád marvelovky, třeba Spider-Mana.

■ Prospěch ve škole:

Chování za jedna a u toho bych asi skončil. ■

S trenérem Jaroslavem Čubou.

OČIMA TRENÉRA

„U Matyáše je velkou předností charakter, dobře komunikuje se spoluhráči a dokáže tým zvednout. Má dobrý náopok i přehled, umí pracovat s balonem. Vlastně ani nevím, jestli bych u něj našel nějaké výrazné slabiny. Možná by mu neškodilo trochu víc klidu a soustředěnosti, ale to je u všech kluků stejné, s věkem se tolepší. Jestli to časem ve fotbale někam dotáhne, teď není úplně podstatné. Hlavní je, aby ho dál bavil. O to nám na Slovanu jde, aby kluci měli z fotbalu radost. A věřím, že se nám to daří.“

Jaroslav Čuba, trenér starších žáků TJ Slovan Bohonice

FOTBALOVÁ ZIMA V PRAZE

FOTOGRAFOVÉ SPECIÁLU TRADIČNĚ POKRÝVALI SILVESTROVSKÉ DERBY I ZIMNÍ PŘÍPRAVU

Ať už byla hrací plocha v jakékoliv kondici, proháněli se po ní dospělí i děti a chystali se během turnajů, přáteláků i obyčejných tréninků na to, aby fotbalové jaro zvládli co nejlépe. Už brzy se ukáže, komu se to povedlo a komu ne.

Návrat k derby. Covid dovolil uskutečnit tradiční Silvestrovské derby pražských „S“ alespoň bez diváků a bylo se opravdu na co dívat. V mladší kategorii uspěli spartané, ve starší se hrálo nerozhodně.

SNAŽÍME SE DĚLAT VŽDY TO NEJLEPŠÍ

MANAŽERKA VLADIMÍRA ŠEBKOVÁ VYPRÁVÍ O PRÁCI PO BOKU FOTBALOVÝCH FUNKCIONÁŘŮ

Dříve než fotbalista vyběhne na hřiště, je zapotřebí vyřídit spoustu administrativy a vykonat celou řadu činností. Jednou z těch, kdo klubům i hráčům pomáhá se všemi těmito úkoly obstojně se vypořádat, je manažerka Pražského fotbalového svazu paní VLADIMÍRA ŠEBKOVÁ. „Práce pro svaz a fotbal je pro mě naplňující a je to výzva k něčemu novému,“ říká svazová sekretářka.

■ Paní Šebková, jak dlouho vůbec působíte na Pražském fotbalovém svazu a jaké všechny funkce zde zastáváte?

Na Pražský fotbalový svaz jsem nastoupila někdy před pěti lety, tedy v roce 2017. Mou hlavní pracovní náplní je funkce svazového sekretáře. Současně s tím jsem také členkou disciplinární komise. Dále pak i sportovně-technické komise a v neposlední řadě pak sekretářkou odvolací komise.

■ Co vás vedlo k tomu, že jste se rozhodla právě pro PFS?

To je jednoduchá otázka. Já osobně moc ráda spolupracuji s lidmi. Je to pro mě více naplňující než jen řešit například excelové tabulky a koukat zdalibavě do počítače. Práce na fotbalovém svazu pro mě byla výzva k něčemu novému a vlastně právě zde jsem poznala, co všechno je důležité vykonat a zapotřebí vyřešit před tím, než hráči vyběhnou na trávník

a střetnou se například v mistrovském utkání.

■ Jako členka fotbalového svazu máte určitě kladný vztah k fotbalu. Jaký k němu máte přístup jako k takovému?

Můj vztah k fotbalu je zcela určitě pozitivní. Já sama jsem odmala vedla syna právě k fotbalu, jezdila s ním pravidelně na tréninky a o víkendech pak na zápasy. Fotbal jsem poznala i z této stránky, tedy z pozice rodiče malého fotbalisty. V současné době je můj syn trenérem mládežnického fotbalu, takže je vidět, že i on si lásku k tomuto sportu vypěstoval. Ráda bych ještě dodala, že já osobně obdivuji rodiče, kteří ve svém volnu objíždějí tréninky a věnují tak dětem čas. Víkendy pak tráví na zápasech a turnajích, což je podle mého názoru velmi náročné a je k tomu zapotřebí mít k fotbalu velkou náklonnost. Důležitou roli v tomto případě hraje určitě také specifický sociální aspekt, ten je

především teď, tedy v covidové době, hodně důležitý. Bez něj by to skutečně nešlo a v budoucnu by bylo velmi náročné, pokud by se nepěstovala mladá členská základna, hledat nové talenty z řad mládeže, kteří budou jednou reprezentovat na hřištích nejen třeba pražský fotbal, ale také ten český.

■ Jak jste zmínila na začátku, zastáváte hned několik funkcí. Která z nich je podle vás nejnáročnější a která vyžaduje nejvíc vašeho času?

Mou nejnáročnější pracovní funkcí a tedy tou, kterou se primárně zabývám, je zcela určitě práce svazového

Vladka Šebková pracuje pro PFS od roku 2017.

Přísná členka disciplinární komise...

... i dáma, která žije fotbalem už od dob, kdy na něj začala vodit syna.

sekretáře jako takového. Protože zde je mým hlavním úkolem součinnost a pomoc klubům ohledně řešení otázek, jako jsou rozpisy soutěží, soutěžního řádu nebo disciplinárního řádu a podobně. Další činností sekretáře je účast na zasedání Výkonného výboru Pražského fotbalového svazu nebo videokonferencí s generálním sekretářem FAČR a rovněž zasedání s ostatními sekretáři krajských fotbalových svazů ČR.

■ **Pojďme se zaměřit na konkrétní úkoly, které k Vaší funkci náleží. Jste tedy členka Disciplinární komise, Sportovně technické komise nebo Odvolací a revizní komise. Mohla byste podrobněji popsat jednotlivé úkoly, které jsou úkolem té dané komise nebo které po vás ta daná komise vyžaduje?** Disciplinární komise řeší v podstatě jen přečiny podle disciplinárního řádu. Abych byla konkrétnější, tak se zde zabýváme například surovou hrou nebo tělesným napadením. Já osobně kontroluji zápisy o utkání nebo předvolávám „hříšníky“, tedy trenéry nebo hráče, aby se dostavili v daný den a dobu k disciplinárnímu řízení. Připravuji podklady pro jednotlivé kauzy a vyhotovuji rozhodnutí disciplinární komise a uveřejnění výsledků rozhodnutí na úřední desce. Co se týká sportovně-technické komise, tak jejím hlavním úkolem je hlídat rozpisy soutěží. V případě porušení pravidel vydává rozhodnutí, která já osobně opět vkládám do systému a uveřejňuji rovněž na úřední desce našeho svazu. Třetí komisí, ve které mě mo-

hou lidé najít, je odvolací a revizní komise. Její hlavní činností je řešení odvolání proti nějakému rozhodnutí. V ORK mám na starosti funkci sekretáře, tedy opět jde o zpracování zápisů a jejich uveřejnění na úřední desce. Chtěla bych také doplnit, že veškerá má činnost se neobejde bez pomoci a podpory mých kolegů z jednotlivých komisí. Společně se snažíme vždy spolupracovat a dobrat se nejlepšího výsledku pro fotbal a celý Pražský fotbalový svaz.

■ **Nejzajímavější je asi místo v disciplinární komisi, že? Věřím, že jste za dobu ve funkci zde řešili nespočet případů. Jaký byl ale podle vašeho názoru ten nejnáročnější?**

Řešili jsme opravdu několik závažných případů, které se týkají přešlapů proti fotbalovému řádu. V poslední době to byla v médiích několikrát zmiňovaná kauza „Cholupice“, tedy inzultace hlavního rozhodčího. Tuto kauzu asi není zapotřebí moc rozebírat. Ale na druhou stranu si myslím, že teď je vhodná doba si celou záležitost ještě jednou připomenout. Pomalu se nám totiž rozbíhá jarní část soutěží PFS. Myslím si, že mluvíme za všechny členy disciplinární komise, když řeknu, že nikdo z nás nechce, aby se, byť vzdáleně, nějaká taková kauza opět udála. Je to opravdu hodně za hranou fair play a doufám, že už nikdy víc se s podobným případem nebudeme muset v disciplinární komisi zabývat.

■ **Když si tedy shrneme komise, tedy DK, STK a ORK, ve kterých**

působíte, na kterou z vašich funkcí jste nejvíce pyšná?

To je velmi náročná otázka a odpověď na ni není vůbec jednoduché. Každá z mých funkcí s sebou nese jak to pozitivní, tak to negativní. Každá je nějakým způsobem specifická a má své opodstatnění a podle mého názoru je také velmi důležitá. Nejde tedy tak jednoduše říct, kterou z nich mám nejraději.

■ **Říkala jste, že vašim hlavním úkolem je především součinnost a pomoc klubům. Mohla byste podrobněji zmínit, co jste touto pomocí klubům myslela?**

Má součinnost a pomoc jednotlivým pražským klubům spočívá primárně v aktivní komunikaci a podpoře činnosti jak stávajícím, tak novým klubům ohledně souboru všech našich předpisů. Ať už se to týká soutěžního, disciplinárního nebo procesního řádu. V neposlední době jsem klubům nápomocná ve vyúčtování dotací, a to včetně jednotlivých opatření, jako například zajišťování hygieny apod. Jsem průběžně v kontaktu se všemi 120 pražskými kluby, které v našem hlavním městě hrají. Musím říct, že Praha má opravdu širokou členskou fotbalovou základnu. Především co se týká mládežnické kategorie, tak jsme skutečně na velmi dobré úrovni.

■ **Pokud máte volno, jdete se třeba podívat na nějaké utkání? Nebo vás to po tom všem zmíněném sledování aktivního fotbalu moc neláká?**

Přiznám se, že moc času na sledování fotbalu nemám. Když jsem se naposledy

byla osobně podívat na nějaké mezinárodní fotbalové utkání, tak to byla kvalifikace na mistrovství světa v Kataru. Konkrétně šlo o zápas české reprezentace s Walesem. Pokud ale mám čas, moc ráda se jdu podívat na nějaké utkání v rámci pražské ligové soutěže.

■ **Když už máte volno, jak trávíte čas? Jste spíše aktivní sportovec, nebo máte raději sport v pasivní podobě?**

Sport mám opravdu velmi ráda. Mám k němu skutečně kladný vztah. Když čas dovolí, chodím pravidelně na jógu a mou oblíbenou činností je také běh, takže si myslím, že jsem dostatečně aktivní sportovec.

■ **Pohybujete se už řadu let ve fotbalovém prostředí. Neměla byste pro čtenáře nějakou zajímavost z vašeho profesního či soukromého života?**

Jednu zajímavost ze svého soukromého života určitě mám. Když jsem byla na dovolené v portugalské Madeíře, nemohla jsem si nechat ujít možnost podívat se do muzea, které se věnuje jednomu z nejlepších fotbalistů světa současnosti Cristianu Ronaldovi. Byl to pro mě opravdu nevšední zážitek. Vidět ušatý pohár pro vítěze Ligy mistrů nebo zlatou kopačku pro nejlepšího hráče Evropy... Opravdu to byla skvělá podívaná a mohu návštěvu muzea všem jen doporučit. Pro zajímavost, byla jsem tam v době, kdy se začalo spekulovat o přestupu CR7 do italského Juventusu Turín. I když ještě nebylo nic oficiálně potvrzeno, v muzeu již visel dres „Staré dámy“ s číslem pro RONALDA. ■

RADOSTI A STRASTI NA LOKÁDĚ

HŘIŠTĚ V HOLEŠOVICÍCH, KDE VLTAVÍN NYNÍ HRAJE ČFL, PATŘÍ K PRAŽSKÝM LEGENDÁRNÍM MÍSTŮM

Prostor mezi ulicemi Argentinská, Kouteckého, U Průhonu a U Městských domů je již více než 100 let spojen s fotbalovým stadionem, který je domovem pražského týmu FK Loko Vltavín. Jde o stadion, jehož vznik se datuje na přelom 19. a 20. století a na němž se představili mimo jiné i českoslovenští a čeští fotbaloví reprezentanti.

V létě roku 1898 se v pražských Holešovicích sešlo několik sportovních nadšenců, kteří založili fotbalový kroužek pro amatérské hráče. Část z tehdejších zakladatelů pocházela z rodin holešovických starousedlíků, část z řad dělníků železničních dílen v Bubnech a zbylá část pak ze studující mládeže.

Nově vzniklý zájmový klub žádné vlastní sportovní hřiště nevládnul, takže se hrálo, kde se dalo. Nejvíce času strávili fotbalisté v parku Stromovka, poblíž tehdejšího divadla Uranie. Každý sportovní kolektiv ale musí mít svůj název, a protože počet „hlasujících“ byl velký, debata o názvu klubu se vedla dlouho. Nakonec se zakladatelé shodli na pojmenování S.K. Praha VII. Zpočátku se nový název mezi veřejnost moc nerozšířil, proto několik hráčů a činovníků odešlo a založilo nový sportovní kroužek S.K. Olympia Praha VII, který byl S.K. Praha VII dlouholetým rivalem.

PROFESIONÁLŮM SE ZDE NEDAŘILO

Průlom v podobě vlastního domácího hřiště přišel pro S.K. Praha VII v roce 1901, kdy se pražskému klubu podařilo získat hřiště na pozemku před Mahlerovou prádelnou. Od té doby začaly pro holešovický klub lepší časy. Ještě téhož roku byla sestavena tři družstva. Každou neděli či ve svátek nastupoval

S.K. Praha VII za své barvy. Zpočátku modro-bílé, později zeleno-bílé. Tyto barvy mimochodem klubu patří až do dnešní doby. Na nově vzniklém hřišti se představila tehdejší slavná mužstva v čele s A.C. Sparta Praha nebo Viktorie, Union, Meteor a další. Právě pražská Sparta utrpěla v Holešovicích porážku 1:4. V následujících letech se klub pyšnil téměř padesátkou členů a zařadil se svou členskou základnou mezi ty větší. „Už tehdy měly právě takové kluby jako Sparta nebo Slavia, které byly složené pouze z profesionálních hráčů, s klubem S.K. Praha VII velké problémy. Především na hřišti

v Holešovicích se těmto profesionálním mančaftům opravdu moc nedařilo,“ říká na adresu holešovického týmu historik Jenšík.

Další milník pro holešovický stadion byl rok 1907, kdy byl do pozice předsedy klubu zvolen pan Alois Bukovský. V tu dobu se stal zájmový kroužek oficiálním klubem. Byly schváleny stanovy a klub se stal řádným členem Československé federace. V květnu roku 1907 byl klubu oficiálně propůjčen pozemek pro zřízení hřiště za nájem 40,- Kčs. Ještě téhož roku se na hřišti začalo hrát. O rok později zasáhly klub finanční problémy. Hráči si sami lajnovali hřiště, platili sportovní vybavení nebo opravy hřiště a zázemí stadionu. V následujících letech se klub finančně stabilizoval a pohoda, která v klubu zavládla, se projevila také na sportovních výsledcích. V posledním

roce první dekády dokázal na domácím hřišti S.K. Praha VII zvítězit nad S.K. Slavií Praha v poměru 4:0. Laická i odborná veřejnost se shodla, že nadějně družstvo potvrdilo svou sportovní velikost. Důkazem toho byl zisk primátu sedmé části Prahy. Velkým oceněním pro klub byla reprezentační pozvánka pro nejlepšího hráče V. Zída, která přišla pro zápas Československo – Anglie amatérů. Několik dalších let však zapadl klub do výsledkového průměru, který trval až do začátku první světové války, která činnost klubu, ostatně jako dalších sportovních spolků, podlomila.

REKONSTRUKCE HŘIŠTĚ

Po první světové válce nastal obrovský rozmach sportu, především fotbalu. Stoupal nejen počet fotbalových příznivců, ale také počet aktivních sportovců. Díky nastalé situaci zahájil opětovně svou činnost také holešovický klub ve svém fotbalovém působišti. Klub byl oslaben nejen finančně, ale přišel také o hráče, kteří padli na frontě. Do toho se promítla i nutnost investic do opravy stadionu, který byl ve válečném období částečně poničen. Svěpomocí se činovníkům podařilo vybudovat hřiště, které bylo v tehdejších letech hojně navštěvováno. Do rekonstrukce se zapojili hráči, fanoušci i funkcionáři klubu. Nově vybudované místo se stalo střediskem sportovní činnosti v této městské části Prahy.

V roce 1925 došlo k zásahu do činnosti fotbalového klubu, když začala regulace Vltavy a klub dostal příkaz

Legendární Lokáda

Už z názvu klubu je jasné, kam až sahá jeho historie.

Kdo nikdy nestál nebo neseděl na tribuně Lokomotivy, neví, co je fotbal v Praze.

hřiště vyklidit. „Tento rok byl s ohledem na pražskou klubovou úroveň zásadní. Liga se rozdělila na profesionální, kde hrály týmy v 1. a 2. lize, a amatérskou část. V té době došlo k velkému dělení fotbalových klubů. Byl to velký mezník na tuzemské scéně. Některé skvělé kluby se profi lize neúčastnily. Ať to již byl S.K. Praha VII nebo Union Žižkov či Čechoslavan Košiče,“ říká Jenšík. Klub tak opět po několika letech přišel o prostor pro svou činnost a především o spoustu finančních prostředků, které investoval do rekonstrukce stadionu. Světlým bodem tohoto období byl návrat legendárního Antonína Jandy-Očka. Více o tomto skvělém fotbalistovi říká opět Miloslav Jenšík: „Antonín Janda-Očko se spolu s bratrem představil v barvách S.K. Praha VII. Svou přezdívku získal pro to, jelikož měl jako mladý úraz oka a vždy na jedno tak nějak pomrkával. Odtud pramení právě ta přezdívka Očko. Ve válečném období byl velký nedostatek hráčů a on tak přestoupil společně s bratrem do Sparty. Tonda byl velký kolohnát a obrovský bojovník. Díky své bojovnosti dával spoustu gólů. Vždy se tak nějak prodrál k brance a skóroval. Mimo chodem Očko byl velký hrdina roku 1919, kdy se v Paříži odehrála tzv. Peršingova olympiáda. Byl to turnaj vítězů států 1. světové války. Řada zemí se chtěla ukázat a poslala na tento turnaj své reprezentační mužstva. Za Československo se zde představil armádní tým. Očko se na turnaji zařadil mezi hvězdy a skvělé představení korunoval ve finálovém zápase s Francií, kde se mu podařilo vstřelit vítězný gól, který pomohl československému výběru k výhře 3:2. Celá Paříž z Očka doslova šlela. Věhlas tohoto fotbalisty se přenesl i do zámoří. Když se v roce 1926 vydala Sparta Praha na turné do USA, naši krajané si účast Očka doslova vynutili, takže Tonda byl narychlo povolán z S.K. Praha VII na hostování do Sparty.“

V roce 1928 oslavil holešovický klub třicetileté výročí svého založení. Tato významná společenská událost se objevila v nejedné pražských novinových titulcích. Ve slavnostním utkání přivítal S.K. Praha VII Slavii Praha. Zápas, který byl premiérovým pro novou dřevěnou hlavní tribunu, skončil remízou 1:1.

VÁLKA ZHATILA PLÁNY

Hospodářská krize, která zasáhla celou společnost, se dotkla také holešovického klubu. I přes tíživou finanční situaci se funkcionářům podařilo sehnat dostatek peněz na výstavbu kabin a atletické dráhy okolo fotbalového hřiště. Myšlenky na modernizaci a rozšíření svého stánku muselo ale představenstvo odložit na neurčito. Čtyřicetileté výročí měl klub oslavit na podzim roku 1938. Na oslavě měl být představen také projekt přestavby a modernizace stadionu. Neblahé události té doby však rozhodly o pozastavení této myšlenky. Ve válečném období byl holešovický

Tady se hrála i druhá liga. Aktuálně ČFL.

klub poznamenán celou řadou omezení. Nejtěžší rána však přišla v roce 1940, kdy bylo zemským úřadem S.K. Praha VII oznámeno, že klub již nadále nemůže počítat s pronájmem pozemku pro své hřiště, protože ten byl propůjčen německému klubu Sportbrüder. Klub byl nejen donucen opustit ze dne na den svůj svatostánek, ale hráčům bylo povoleno odnést si

pouze svršky a vše ostatní zde museli ponechat.

V poválečném období, v roce 1948, se v rámci tzv. sjednocování tělovýchovy S.K. Praha VII nejprve spojil s Unionem Praha, aby se později stal součástí tělocvičné jednoty Sokol v Praze VII. O šest let později se po několikaletém putování spojil klub se ZJ Spartak Křižík Holešovice a po zdoluhavém vyjednávání se mu podařilo navrátit se na své hřiště do sedmé městské části.

V létě roku 1955 vznikla Tělovýchovná jednota Dynamo Praha 7 – doprava. Ke konci roku měl tento spolek více než 500 členů v celkem devíti oddílech. To dopomohlo zahájit tolik očekávané a vytoužené stavební práce současného areálu stadionu „Na Plynárně“. První práce směřovaly na celkovou rekonstrukci hrací plochy, oplocení hřiště a také stavba domku pro

hřiště v nižších soutěžích. Hned vedle fotbalového stadionu se objevilo volejbalové hřiště se stupňovitým hledištěm. Toto hřiště mělo sloužit pro ME ve volejbale, které se konalo v Praze. Na výstavbě hřiště se podílel legendární Josef Bican, který byl ve velké nemilosti režimu. Celá Praha se tehdy chodila dívat, jak se slavný fotbalista podílí na stavbě hřiště. Dělal tehdy nádeníka a musel vykonávat nějakou činnost,“ vzpomíná Jenšík.

Současně s tím byl oplocen celý objekt a dokončen hlavní vchod. Stále ale ještě nebylo hotovo. Rozběhly se také práce na výstavbě klubovny nebo lehkootletické dráhy a několika tribun. Postupem času vznikl sportovní stadion Karla Aksamita tak, jak ho známe v dnešní podobě.

AŽ DO DRUHÉ LIGY

Bohužel moderní stadion nepřinesl holešovickému klubu příliš sportovní radosti. Klub se přejmenoval na TJ Lokomotiva Praha a v podstatě celou druhou polovinu 20. století hrál se střídavými úspěchy pražský přebor nebo I. a třetího. Dres „Lokády“, jak se familiárně klubu přezdívalo, oblékaly fotbalové osoby jako Josef Bican, Tomáš Stránský nebo Václav Migas.

V roce 2002 postoupil klub do pražského přeboru, aby se mu o rok později podařil postup do divize. V roce 2005, po založení akciové společnosti, se klub přejmenoval na Loko Vltavín, a.s. Nejúspěšnější období zaznamenal klub v roce 2009. A-tým mužů postoupil z prvního místa divize A s náskokem 10 bodů. Později si klub z ikonického místa zahrál dokonce druhou nejvyšší soutěž a nyní působí v ČFL.

V roce 2000 se mezitím podařilo kompletně zrekonstruovat hrací plochu a nainstalovat na hlavní tribunu sedáčky pro cca 1500 fanoušků. V roce 2006 se za pomoci sponzorů podařilo vybudovat hřiště s UMT III. generace a vystavět kolem něj umělé osvětlení. Poslední rekonstrukce hřiště s UMT byla provedena v roce 2018, kdy byl povrch vyměněn za novější. ■

UKAŽTE SE V PRAŽSKÉ TIPOVAČCE!

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SVAZ VE SPOLUPRÁCI S PLATFORMOU TIPEETO POŘÁDÁ I PRO JARNÍ ČÁST SOUTĚŽÍ SVOU TIPOVAČKU

I na jaře bude pro fanoušky metropolitních fotbalových soutěží možnost zúčastnit se pražské TIPOVAČKY, kterou společně s Pražským fotbalovým svazem připravila platforma Tipeeto. Stačí se zaregistrovat a tipovat přesné výsledky Pražská teplotní přeboru a vybraných šlágrů z nižších soutěží.

Podzimní část pražské tipovačky vyhrál bývalý hráč Stodůlek Tomáš Vlasák, který posbíral 558 bodů. Díky tomu navštívil zápas české reprezentace proti Estonsku, získal balíček s fotbalovým vybavením a padesátilitrový sud piva. „Myslím, že se mi povedlo vyhrát hlavně díky tomu, že jsem dokázal vyplnit tipy za všechna podzimní kola, což kvůli některým předehrávkám v týdnu nebylo vždy jednoduché ohlídat,“ ohlíží se Vlasák. Ano, tak „málo“ stačilo. Tedy v kombinaci s nejpřesnějšími tipy ze všech,

samozejmě. Tipeeto nechce konkurovat sázkovým kancelářím, jedná se ale o tipování bez rizika. Vítězové se můžou těšit z cen, „poražení“ o nic nepijí.

„Podzimní část víceméně splnila naše očekávání. Někteří si tipovačku jen zkusili, ale hodně hráčů vydrželo celý podzim a natipovalo všech 162 zápasů, což nás potěšilo,“ říká Václav Hruška, záložník přeborového Podolí, který platformu Tipeeto provozuje. „Trefit přesný výsledek samozřejmě není už jen o znalosti pražského fot-

balu, ale také o štěstí. V Podolí třeba víme, že rozměry brány a počet dostupných balonů na stadionu nám dovolí dát nula až tři góly, takže v tomto rozmezí nemůžete udělat chybu,“ vtipkuje Hruška.

ZÁKLAD? DOBRÉ ZNALOSTI

Některé týmy a zápasy jsou ale nevyzpytatelné. Kdo třeba čekal vysokou porážku 2:7 vedoucí Dukly JM s rezervou Žižkova? Ovšem platí to i obráceně: dvakrát dala Dukla JM v zápase devět gólů, jednou osm... „Nikdy nevíte, jestli se třeba za Duklu nesplaší Kotlík a nedá sedm gólů za zápas. Nicméně celkově prokázali účastníci dobré znalosti. Průměr počtu bodů na zápas se pohyboval kolem velmi solidních třech bodů, což znamená, že se dařilo tre-

fit alespoň vítěze za čtyři body,“ říká Hruška.

Pokud trefíte vítěze a správný rozdíl branek, dostanete šest bodů, přesný výsledek je pak za 10 bodů. Kromě vítězného Vlasáka se přes pětisetbodovou hranici dostali ještě dva tipěři: Petr Koranda (542) a Martin Kameník (512). Podzim už dávno skončil, vítězové si rozebrali zasloužené odměny a i v odvetných zápasech mohou útočit na nejvyšší příčky. Na jaře se však pojede od nuly, body se nesčítají. Pravidla však zůstávají stejná. „Připravujeme možnost vybrat si jeden zápas jako žolíka za dvojnásobek bodů, ale nejspíš to stihneme zavést až na další sezonu. Doufáme a věříme, že budou fanoušci pražského fotbalu

na jarní část natěšení a účast bude ještě lepší než na podzim. Připravujeme zase pěkné ceny, takže bude o co hrát," láká Hruška.

Motivací může být, že i podle slov podzimního vítěze nemusíte být expertem na danou soutěž. Stačí jen tipům věnovat trochu času. „Pražský přebor sleduji minimálně 10 let, alespoň co se výsledků týká, takže určitý

odehraných minut jednotlivých fotbalistů, tabulku střelců, ale také pravidelný pondělní souhrn odehraného kola Pražská teplárenská přeboru, včetně komentářů všech trenérů. V úterý se pak můžete začíst i do podrobných statistik soutěže. Samozřejmě jsou i rozhovory s vybranými aktéry zápasů. Pokud se o Pražskou teplárenskou přeboru a pražských

bídka je široká a pestrá, samozřejmě jsou i tipovačky na profesionální soutěže. „A nedávno jsme přidali jednu větší novinku – sportovní kvízy. Zatím máme kvízy o Spartě, Slavii a české stopě v evropských pohárech, které jsou přístupné všem,“ popisuje Hruška. „Plánujeme také připravovat časově omezené kvízy na aktuální témata. A třeba dojde i na pražský fot-

„Na platformě Tipeeto se mi líbí, že je tam možnost tipovat výsledky zápasů, a když má člověk dobrý odhad či štěstí, tak může vyhrát peníze nebo zajímavé ceny v dlouhodobějších tipovačkách,“ popisuje Vlasák.

„Zpětná vazba od hráčů je skvělá a motivuje nás dál projekt rozvíjet, ačkoli nás stojí hodně volného času i peněz. Kromě slov podpory jsme rádi za každou odezvu, podnět nebo komentář, protože nás posouvají dopředu a dokážeme tak naši platformu vylepšovat,“ vypráví Hruška. „Od začátku fungujeme jako taková přátelská fotbalová komunita a toho se chceme i dál držet.“

Jarní část tipovačky se spustila společně se začátkem pražských soutěží o víkendu 19. a 20. března. Vítězové budou známi v červnu. Mezitím bude hlavním nábojem boj o první místo v Pražská teplárenská přeboru, kde proti sobě stojí dva velcí favorité: Dukla JM a Újezd Praha 4. Po 16 odehraných kolech je dělilo pouze skóre.

Velmi napínavá bude také zápletka v obou skupinách I. A tříd, kde se bude hrát o vstupenky do nejvyšší metropolitní soutěže. Aspirantů na postup je víc, počet míst je však omezený.

„Myslím si, že první místo v přeboru uhrájí Dukla JM,“ nabízí svůj tip Vlasák. A co vy? Jak tenhle soubor vidíte? Zkuste vaše myšlenky zaznamenat na platformě Tipeeto a třeba v příštím článku jako expert(ka) budete mluvit právě vy...

TIPEETO POHLEDEM PROVOZOVATELE

„Tipeeto je především o zábavě a hře. Jako většina sportovců rádi fandíme, hecujeme se, hrajeme mezi sebou různé hry nebo tipujeme na zápasy. A tipovačka na fotbalové nebo i jiné zápasy je právě jádrem celého projektu. Dlouhodobě nám chyběla platforma, která by nabídla jednoduché tipování s kamarády třeba v hospodě nebo v práci, kdy se domluvíme u stolu, každý si tipne výsledek, a kdo se trefí, tak něco vyhraje. Zjistili jsme, že existuje víc lidí, kteří by takový model ocenili, a ti nás motivovali k přenesení téhle myšlenky do on-line prostředí. Nechceme konkurovat sázkovým kancelářím, kde je nutné se složitě registrovat, vybrat si z nabídky, orientovat se v kurzech. My cílíme na ty, kteří si chtějí tipnout rychle, jednoduše, pro zábavu a bez rizika.“

přehled mám, ale za experta se nepovažuji,“ tvrdí Vlasák. „Tipy jsem dával primárně podle výsledků předchozích zápasů jednotlivých týmů. Zároveň jsem si četl na webu fotbalpraha.cz hodnocení trenérů po každém kole, kde občas bylo zmíněno, že mají některé týmy problémy s marodkou, což mohla být drobná nápověda.“

Právě na oficiálním webu Pražského fotbalového svazu www.fotbalpraha.cz najdete o soutěži veškeré informace: tabulku, odehrané zápasy, los, počet

soutěžích obecně chcete něco dozvědět, uložte si zmíněný web mezi oblíbené stránky.

Na něm vám opět před každým kolem přineseme tipy vybraných osobností z pražského fotbalu, které vás mohou inspirovat. V kabinách a s kamarády pak můžete porovnávat, kdo je na tom v tipovačce lépe.

KVÍZY JAKO BONUS

Ale na platformě Tipeeto nemusíte skončit jen u pražských soutěží, na-

bal – historické statistiky, legendární skluzky, nejpodivnější účesy, nejlepší trenérské hlášky... Určitě je z čeho vybírat. Některé budeme nabízet pouze VIP hráčům, kteří mají nově možnost také soutěžit v měsíčních soutěžích o ceny,“ doplňuje Hruška.

Pokud ještě nejste zaregistrovaní, stačí jen jméno, e-mail a heslo. Všechny hry je možné hrát zdarma a bez omezení. Kdo chce Tipeeto podpořit, může si pořídit zmiňované VIP členství s ještě lepšími funkcemi.

ŽENA V SRDCI MUŽSKÉHO SVĚTA

HANA KNEBLOVÁ JE V CHOLUPICÍCH TRENÉRKOU, VEDOUČÍ, SEKRETÁŘKOU, ÚČETNÍ, SPRÁVKYNI A MÍSTOPŘEDSEDKYNI

Důkazem, že vedoucí pozice ve fotbalových klubech nemusí zastávat pouze muži, je TJ Sokol Cholupice. Dáma je tu trenérkou, vedoucí rovnou tří mužstev, sekretářkou, účetní, správkyň a místopředsedkyní v jedné osobě. Jmenuje se HANA KNEBLOVÁ a s nadsázkou o sobě říká, že fotbalu nerozumí. Rozumí. A to až tak, že si za ní chlapi chodí pro rady. Kde bere energii na obstarávání takového množství funkcí? Sstřetává se někdy s nemístnými poznámkami? A proč z ní má okolí „vítr“? O tom i o mnohém dalším hovořila se Speciálem.

Jako cholupická rodačka má blízko jak k samotné čtvrti na jižním okraji Prahy, tak ke zdejšímu fotbalovému klubu. „Když mi byly dva roky, začala jsem sem chodit s tatínkem, s babičkou a s dědou. Dá se říct, že jsem vyrůstala na hřišti,“ vzpomíná. „Když se mi potom narodily děti a syn Michal začal hrát fotbal, musela jsem s ním jezdit do Modřan, protože tady mládež tehdy nebyla. Ale po dvou letech, tedy asi v roce 2006, mě z Cholupic oslovil můj bratr Aleš, mimochodem výborný fotbalista po tatínkovi, že chtějí založit mládež. Takže jsem se vrátila a už tady zůstala.“

CELÁ RODINA

Hana Knebllová tedy stála u zrodu, přesněji u znovuzrození cholupické mládeže. „Byla jsem vedoucí, mládež jsem zaštiťovala, komunikovala s trenéry a podobně,“ popisuje. „Pak se mi začaly nabízet další funkce. Končil

tehdejší předseda a nový řekl, že jako místopředsedkyni chce mě. To je nějakých osm let zpátky. Potom jsem se stala vedoucí A-mužstva, kde tehdy začal hrát můj syn. A abych doma neměla problémy, naverbovala jsem svého výjimečného manžela Martina jako správce,“ dodává se smíchem.

V Sokolu tak svého času našla uplatnění celá rodina Knebllových. I dcera Adéla. „Díky tomu, že jsme byli pořád na hřišti, také hrála fotbal. Ve starších žácích sice kariéru ukončila a dala se na aerobik, ale doteď se mnou trénuje školičku. A abych nezapomněla, moje milovaná maminka tady pere dresy,“ prozrazuje žena, která je z logiky věci velmi vyčerpána.

„Před časem jsem si v práci zařídila polooviční úvazek, teď už mám zase plný. Ale nemusím dojíždět do kanceláře každý den, takže se dopoledne můžu třeba starat o hřiště. Fotbal časově zvládám. Tedy spíš musím zvládat,“ usmívá se.

Paní Hana se svými dětmi.

Jednání s úřady, komunikace s ostatními kluby kvůli přestupům, to je jen zlomek povinností, které má Hana Knebllová „na triku“. Nejvíč času jí prý ukrádá administrativa spojená s účetnictvím. „S tím mi hodně pomáhá má úžasná švagrová Hedvika,“ podotýká. „Když se zrovna musí řešit dotace, vyúčtování, bývá toho hodně... Ale i starost o mládež je časově náročná. Každý si myslí, že tady jsem na hlavní pracovní poměr, ale tak to

opravdu není,“ říká s tím, že nedávno začala s chodem klubu asistovat Nina Slavíková.

Stará se o mládež a stala se i členkou výboru. „Díky ní mi trochu práce ubylo. Nina je moc šikovná. Snažila jsem se předat část svých funkcí i někomu dalšímu v klubu, ale nikdo to v tuto chvíli dělat nechce. Obzvláště v dnešní době je strašně složité sehnat někoho, komu by se chtělo věnovat fotbalu tolik času,“ přiznává dáma, která Cholupicím obě-

HANA KNEBLOVÁ

Věk: 43

Klub: TJ Sokol Cholupice

Pozice: trenérka, vedoucí (školička, ml. žáci, A-tým), sekretárka, účetní, správkyně, místopředsdkyně

tuje takřka veškeré volno. I to určené k zasluženému rekreaci. „Dovolené raději neplánujeme. Došlo totiž i k tomu, že jsme sem z dovolené museli jet posekat trávník,“ přiznává.

ZASTALI SE

Byť jí někdy docházejí síly, z vedení cholupického fotbalu vycouvat neplánuje. „Je dost věcí, které mě tady nabíjejí energií. Třeba u áčka je skvělá parta. Tedy když zrovna kluci nemají své dny a nejsou podráždění a pohádání,“ směje se. „I v dětských kategoriích všechno funguje. Snažíme se pro děti udělat maximum a myslím, že rodiče to vidí a převážná většina z nich nám dává pozitivní zpětnou vazbu,“ těší ji.

Jako žena v samém srdci světa mužského fotbalu občas naráží na ze zrovna vhodné poznámky. „Už jsem si vyslechla, ať se vrátím k plotně. A setkávám se i s tím, že prý nerozumím fotbalu. Na druhou stranu ti, kteří fotbalu rozumějí, nebo to alespoň tvrdí, se s řadou věcí obcejí na mě. Třeba ohledně přestupního řádu. Sedmdesát stránek, které by si mohli pročíst, je pro ně utrpení a raději jdou za mnou.“

Byť jí neustále se opakující dotazy na totéž občas štve, protože jí berou další čas, pokaždé prý odpoví a poradí, případně odpověď dohledá. „Někdy ale bývám nepřijemná, jsem výbušnější typ. V Cholupicích říkají, že se mě bojí. Respekt tady mám,“ usmívá se s tím, že u svých svěřenců nachází i zastání. „Jednou v Miškovicích se stalo, že na mě jistý pán byl opravdu ošklivý. Bylo to vypjaté. A v tu chvíli na něj nastoupili naši kluci, dokonce i ze hřiště, a obořili se na něj. Zastali se mě a toho si cením. A opět to ukazuje na to, jak dobře u nás funguje parta.“

V posledních letech se v cholupickém areálu změnilo hodně věcí k lepšímu. „Během půl roku se nám podařilo rekonstruovat a o jedno patro zvýšit hlavní budovu, za což jsem moc ráda. Hlavně proto, že se děti mohou převlékat v nových šatnách a ne v buňkách, kde se topilo přímotopem,“ pochvaluje si.

„Udělalí jsme i nové šatny pro áčko a pro rozhodčí. Z dotací jsme opravili část plotu u silnice, který byl v hrozném stavu. Zvýšili jsme ho a dali nahoru síť, aby míč nelétal do zahrady. A buňky po dětech teď slouží jako posilovací a masérské prostory. Vybudovala je moje neteř Káťa se svým přítelem a poskytuje služby i pro náš klub,“ prozrazuje. „Udělalí jsme i nové nohejbalové hřiště, které si může pronajmout kdokoliv,“ dodává.

VÝROČÍ 100 LET

Dalším cílem je srovnání hřiště. To cholupické je totiž známé tím, že vede do kopce. „Je to velké sousto. Projekt je na osm milionů, ale v dnešní době se určitě vyšplhá nad deset milionů. Aktuálnější vize je dotáhnout horní tréninkové plochy. Chtěli bychom místo ní umělkou, aby mládež i dospělí měli v zimě kde trénovat. Menších rozměrů, aby se do toho malého prostoru, který nám jako klubu patří, vešla,“ upozorňuje.

Za dva roky čeká TJ Sokol Cholupice výročí 100 let od založení. „Nějakou představu oslav už máme. Rádi bychom sem dostali známé fotbalisty, aby si třeba zahráli proti naší staré gardě. A samozřejmě by nechyběla volná zábava s tím spojená. Příští rok už začneme program připravovat,“ hlásí místopředsdkyně. ■

CHCETE SE ZVIDITELNIT?

INZERUJTE VE SPECIÁLU!

- MOŽNOST JAK NA SEBE UPOZORNIT VE FOTBALOVÉM PROSTŘEDÍ
- DISTRIBUCE MEZI PRAŽSKÉ KLUBY A NA DALŠÍ DŮLEŽITÉ ADRESY
- NÁKLAD: 5 500 KS

CENÍK:

• II. A III. OBÁLKA:	12 000 Kč	[210 × 297 MM]
• IV. OBÁLKA:	15 000 Kč	[210 × 297 MM]
• CELOSTRANA:	8 000 Kč	[210 × 297 MM]
• PŮLSTRANA:	4 000 Kč	[210 × 146 MM]
• PODVAL:	3 000 Kč	[210 × 70 MM]

PRAVÁ RUKA ZLATÉ ESTER

VIKTOR VALTA, JINAK OBRÁNCE TEMP, JE MANAŽEREM FAMÓZNÍ LEDECKÉ

I po pražských fotbalových trávnících běhá muž, jenž má alespoň částečný podíl na zlaté medaili Ester Ledecské z nedávné olympiády v Číně. VIKTOR VALTA, 32letý bek vedoucího Tempa v I. A třídě, totiž pracuje ve společnosti Sport Invest a je tak jedním z manažerů slavné zimní obojživelnice. A jelikož ona i díky dědečkovi Janu Klapáčovi tíhne spíše k hokeji, pěkně se kvůli fotbalu hecují. „A tak jí slibuju, že jednou příjdu na letenské schody a ukážu, jak je běhají fotbalisté,“ usmívá se Valta.

Ta cesta k momentálně nejzářivější české sportovní hvězdě začala dopisem. Viktor Valta zrovna dokončoval manažerské studium na Fakultě tělesné výchovy a sportu (FTVS) a jeho pomyslným snem bylo pracovat pro agenturu Sport Invest, tuzemskou špičku v oblasti sportovního managementu. A tak sem poslal svůj životopis, aby ani ne po měsíci skutečně do společnosti nastoupil a po pár měsících se stal manažerem individuálních sportovců. Pečoval a pečuje tak třeba o skifaře Ondřeje Synka, kanoistu Martina Fuksu, vodního slalomáře Vavřince Hradilka, skeletonistku Annu Fernstädtovou a právě i o snowboardistku a lyžařku Ester Ledecskou.

„Má práce je o tom, že jsem se sportovci v každodenním kontaktu. Koordinuji věci kolem nich, řeším jejich povinnosti i potřeby vůči sponzorům. Pomáhám s logistikou, zařízeními reprezentací smlouvy. Mým primárním úkolem je ulehčit sportovci, aby se on

mohl soustředit pouze na trénink a závod a nemusel řešit věci okolo,“ popisuje Valta.

Když k jeho práci použijí bez nějaké negativní konotace sousloví „holka pro všechno“ či „pravá ruka“, bez urážky souhlasí. Jeho úkolem je kdykoliv a kdekoliv řešit trable či zádrhely, které sportovce potkají. Je jim k dispozici prakticky nonstop.

„Sportovec musí vědět, že může kdykoli vžít telefon, zavolat a já mu pomůžu. Některé věci deleguji na jiné kolegy, ať jsou to rozhovory či právní záležitosti,

ale jsem styčným bodem mezi agenturou a sportovcem. A těší mě, že převážná část vztahů není založena na smlouvě, byť ta tam taky musí být, ale nese se v kamarádské a rodinné rovině,“ popisuje Valta. „A čas? Ten neřeším. Je jasné, že když Ester jede v Americe, tak je potřeba být na e-mailu i telefonem přes noc. Na druhou stranu vím, že toho nikdo nezneužívá, a když už někdo v noci zavolá, má to oprávněný důvod.“

SENZAČNÍ ZLATO Z KOREJE

Není ale jen mužem na telefonu, nýbrž se snaží – i přes covidové restriktce z posledních dvou let – vyrážet se svými klienty na závody a být jim na vrcholných akcích po ruce, zvláště dále se na místě očekávat zájem médií i partnerů. A tak před čtyřmi lety stál také pod sjezdovkou v Koreji a čekal, až se Ester Ledecská pustí do dnes už legendárního superobřího slalomu. Po boku měl týmového fyzioterapeuta, kolem se motali lidé z Českého olympijského výboru, kteří s ním chtěli probrat, co se bude dít, až příští týden Ledecká dle očekávání uspěje na snowboardu.

„Říkali, že se strhne šílensství, tak ať se na to společně nachystáme. Já jim slušně odpovídám, ať mě teď s tím ne-

Viktor Valta s Ester Ledecskou – hvězdou, kterou zná celý svět.

Uvidí i Ester Viktora přímo v akci na trávníku, jak slibuje?

otravují. Že jedeme lyže, po nich se sejdeme. A pak Ester vystartovala a my jen koukali, jak naskakují mezičasy. Všichni kolem nás v cíli ztichli a my taky. Adrenalin stoupal, přišel závěrečný skok a my jen zatajili dech. Když prolétla cílem, pět, deset vteřin nám trvalo, než jsme pochopili, co se stalo, a pak jsme na sebe naskákali," detailně líčí i po letech Valta.

Hned ho obestoupili čeští novináři a toužili po pár bezprostředních větách a odpovědích. On je poposil o deset minut strpení, protože si potřeboval uspořádat myšlenky i se rozdychat. „A pak mi došlo, co se stalo a co bude následovat.“

Snažil se volat do Česka, aby mu kolegové na dálku pomáhali, ale zprva – protože tady byla sobota a temná noc – nikoho nemohl zastihnout. O dvě hodiny později naopak telefon vypnul, protože ten se pod nápojem zpráv i vyzvánění zavařil. „Najednou se to strhlo a svět se chvíli točil kolem nás. Večer jsme šli do olympijského studia NBC, které tam mělo tři tisíce lidí. To byl největší zážitek.“

Podobně intenzivně ale prožívá každý úspěch sportovce, se kterým spolupracuje. Ví, kolik toho dotyčný musel pro úspěch obětovat, jak moc ho bolel trénink i jak za ním stojí oddaná

rodina. „Sdílel s ním každý kotrmelec v kariéře, útrapu i zranění. Když pak dokáže vyhrát, je to radost a ta nejhezčí odměna i pro vás.“

Že dokáže být empatický a že se umí do sportovce vcítit, je dost možná dáno také jeho fotbalovou kariérou. Do míče začal kopat v pěti letech na malé vesnici Vacov v podhůří Šumavy. Jak říká, měl tady klasicky na výběr z fotbalu či kroužku dobrovol-

ných hasičů, a tak u něj místo střičkaček vyhrál zelený pažit. „Mám rád řadu sportů, ale fotbal pro mě vždycky bude srdcovka.“

Z Vacova se po několika letech přesunul do nedalekého Vimperka a jako dorostenec chvíli kopal za Tatran Pachtovice. Pak se – stejně jako mnozí jeho vrstevníci – dostal na životní křižovatku. Mohl jít do vyšší soutěže, ale zároveň přišla možnost, aby na rok

odešel studovat do Německa. „A já si vyhodnotil, že studium v zahraničí pro mě bude do života přínosnější.“

Nicméně fotbal ze života nevymazal. Chvilí hrál v Německu, pak i po návratu, když pro změnu vyrazil studovat FTVS do Prahy, pravidelně dojížděl do jižních Čech hrát krajský přebor. Na univerzitě se ale pustil do trenérské licence, a když hledal praxi, kamarád mu doporučil pražské Tempo, kde roky výtečně pracují s mládeží. On tu nejprve trénoval U10, později i U14 a U15. „Hráli jsme žákovskou ligu a skončili druhí. Moc krásné časy,“ vzpomíná.

A bylo tak nějak samozřejmé, že tu začal sám kopat za áčko, které zrovna sestoupilo z Pražská teplárenská přeboru do I. A třídy. „Později jsem tu zažil jeden postup a jeden sestup, další postup zpět nám covid dvakrát sebral, což se snad letos už nestane a nám se podaří vrátit zpátky do přeboru,“ popisuje Valta tradiční postupové a sestupové strasti Tempa.

Po podzimu je však klub první, chlubí se výtečným skóre 76:17. „Máme to dobře rozjeté, já sice patřím absolutně mezi nejstarší, ale snažím se předávat zkušenosti,“ vypráví 32letý Valta. „Nahánět dvacetileté sprintery není jen tak. Ale je to radost, protože fotbal miluji.“

Valta se dvěma prominentními klientkami Ester Ledeckou a Martinou Sáblíkovou.

S Ledeckou si prý užijí spoustu srandy.

Ten přebor bych ještě chtěl dát, ale výš už to nepůjde.“

Fotbal však Valtu naučil disciplíně a díky němu si drží i figuru. „Nejsem typ, který si jde sám zaběhat. Potřebuji pravidelný trénink, na který bez remcání automaticky jdu.“

Když posloucháte jeho fotbalové zápání, vlastně vás překvapí, že se v agentuře Sport Invest, do které patřil i tuzemský král Petr Čech, nestará o „kopačky“. Přiznává, že to původně byl jeho sen, avšak když ve Sport Investu přičichl k individuálním sportům, svou metu přehodnotil. O fotbalisty pečují v klubech a Valta říká: „Ve fotbale mi to přijde neosobní byznys, my máme s individuálními sportovci mnohem intenzivnější vztah.“

JAK ESTER (NE)DORAZILA NA FOTBAL

A hned navazuje „veselou příhodou z natáčení“, ve které hraje roli i Pavel Jiřík starší, fotograf Pražského fotbalového speciálu. Valta zrovna řešil něco s Ester Ledeckou a přiznal, že ho za chvíli čeká zápas na „Čafce“. Ledecká reagovala, že se zkusí přijít podívat, a když u hřiště její manažer spatřil známého fotografa, poprosil ho, ať mu ji vyfotí. „Pavel mi pak při hře hlásil, že ji má vyfocenou, mně ale

vrtalo hlavou, že ji nikde nevidím. Nakonec měla přítelkyně spoluhráče krásných dvacet špiónážních fotek, protože si ji spletl. Ester nedorazila, protože to po tréninku už nestihla,“ směje se Valta.

S Ledeckou se kvůli jeho fotbalové kariéře popichují neustále. Ona má po dědečkovi, bývalém reprezentantovi a členovi slavné jihlavské dynastie Janu Klapáčovi hokejové geny, netají se ani obdivem k Jaromíru Já-

grovi. „Takže my fotbalisté jsme pro ni klasické kopačky a baleríny. Podobně ze srandy narážel také Ondra Synek, že tam prý pořád jen ležíme. Tak jsem mu říkal, že já běhám 90 minut, zatímco on jede sedm a má hotovo. A Ester slibují, že jednou za ní dorazím na letenské schody a ukážu jí, jak běhají fotbalisti rychle. To by se divila.“

Je mu ale jasné, že Ledecká by se pořádně vyhecovala. Stejně jako i jiní

sportovci má v sobě zakořeněnou soutěživost a vzpomíná na historku, jak je právě Ondřej Synek pozval na řeku, aby vyzkoušeli skif. Valta šel na řadu jako první, zvládl se sám rozjet, což lze u nováčka považovat za skoro zázrak. Když to druhý den slyšela Ledecká, trvala na tom, že ona to taky dokáže. „Udělal dvě tempa, pak to otočila a my pro ni museli na člunu. I když se bála, tak prostě nechtěla se mnou prohrát,“ usmívá se Valta. A přidává, že podobně je to s ní při čekání na semaforech. „Jakmile padne zelená, musí být rychlejší než auto vedle. Pak občas přijde nějaká pokuta, kterou musím vyřešit já.“

I tak se ale v průběhu sezony pondělní obědy v práci často mění v zuřivou debatu o dění na pražských hřištích. Valtovým kolegou je kupříkladu Tomáš Jakl, který působí jako rozhodčí v přeboru, Tomáš Pravenec, jenž se stará o cyklistické a lyžařské projekty, zase hrával za Modřany a Radim Trusina, který se stará o mediální aktivity sportovců ze Sport Investu, je pro změnu dlouholetým šéfredaktorem webu www.fotbalpraha.cz, spolupracovníkem Pražského fotbalového speciálu a rovněž bývalým hráčem (nejen) Tempa.

Takže nakonec pochopení pro svou srdcovou záležitost Valta najde. ■

V barvách Tempa.

MŮJ PRVNÍ GÓL

FOTBAL

TISÍC DŮVODŮ
K ÚSMĚVU.

nabory.mujprvniGol.cz

NAŠE TEPNY UDRŽUJÍ MĚSTO V CHODU

www.praha-cista.cz

